

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce **V. M.**, zastoupeného Mgr. Vlastimilem Šiplem, advokátem se sídlem Brno, Moravské náměstí 690/15, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, se sídlem Brno, Žerotínovo náměstí 3/5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 5. 10. 2011, č. j. 57 A 55/2011 - 27, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **ne** přiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně výše označeným rozsudkem zamítl žalobu, jíž žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2011, č. j. JMK 61178/2011. Tímto rozhodnutím žalovaný podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 11. 3. 2011, sp. zn. ODSČ-36131/10-SU, kterým byl žalobce shledán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 22 odst. 1 písm. e) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) a byla mu uložena pokuta ve výši 25 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců a povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1000 Kč.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) dne 24. 10. 2011 kasační stížnost, v níž současně požádal, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Žalovaný se k tomuto návrhu nevyjádřil. Je třeba poznamenat, že řízení o kasační stížnosti a potažmo o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo zahájeno před účinností zákona č. 303/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, tj. před 1. 1. 2012. Podle přechodného ustanovení čl. II citovaného zákona platí, že není-li stanoveno jinak, použije se zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, i pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které byly v řízení učiněny přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány. Vzhledem k tomu, že žádná speciální úprava přechodných ustanovení se nevztahuje na nyní

řešený případ, vycházel Nejvyšší správní soud při svém rozhodování ze znění soudního řádu správního po novele, provedené citovaným zákonem.

Podle § 107 soudního řádu správního, ve znění od 1. 1. 2012 (dále jen „s. ř. s.“) nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, jsou-li k tomu splněny zákonné předpoklady. Ty definuje pro odkladný účinek žaloby i kasační stížnosti § 73 odst. 2 s. ř. s., podle něhož je k přiznání odkladného účinku třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele *nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*. Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se především očekává tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí (jehož systace by bylo přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dosaženo) vznikne nepoměrně větší újma, než jiným osobám, a vysvětlení, v čem spočívá tato újma a její rozsah. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem.

Stěžovatel však svou žádost o přiznání odkladného účinku nikterak neodůvodnil. Pouze konstatoval, že ho napadené rozhodnutí omezuje v právu řídit motorové vozidlo po dobu 12 měsíců. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele, přičemž ten také nese břemeno tvrzení. Jeho tvrzení pak musí být dostatečně konkrétní a prokazující, jaká jeho práva či právem chráněné zájmy by byly výkonem rozhodnutí dotčeny a v jaké intenzitě. Soud pak posuzuje v žádosti uvedené skutečnosti podle podmínek § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat.

Nejvyššímu správnímu soudu nezbyvá za této situace než konstatovat, že v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podané stěžovatelem proti rozsudku krajského soudu nejsou uvedeny žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možné splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku dovodit; proto Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s., kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** oprávné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. ledna 2012

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu